

Koldingbogen

ÅRSTAL:	2007
FORFATTER:	Poul Frederiksen
TITEL:	Vester Nebel – en levende landsby.
KORT RESUME:	En tur gennem landsbyen Vester Nebel og fortælling om de gamle og nye huse.

VESTER NEBEL – EN LEVENDE LANDSBY

AF PAUL FREDERIKSEN

Landsbyen har altid fascineret – denne lilleverden med dens lagdeling og hakkeorden, dens skrevne og uskrevne regler og love, som man ikke skal sætte sig ud over, dens tolerance og måske også mangel på samme, dens historie og traditioner, slægternes forbliven på fødestedet, dens seje vilje til at overleve trods alle omskiftelser og ydre påvirkninger. Landsbyen er et samfund, som kan overskues. Den er ikke kaotisk som f.eks. byen – en storby – man kan rumme den og dens mennesker. Men som overalt i samfundet leves her et fattigt eller rigt liv – alt efter ståsted. Trods førnævnte ydre påvirkninger lever her traditioner, som i dag kan virke lidt absurde, men som trods alt er med til at sammentømre det, som er landsbyen. Den er ikke upåvirkelig, men har kvaliteter i sig, som gør den til en institution i vort kulturliv. Kan vi forestille os Danmark uden den?

I 2001 flyttede vi til Vester Nebel fra Dons. Det er altid en udfordring at flytte til et nyt sted. Hans Kruse Pedersen skriver i bogen "Landsbyer og bygningsmiljøer" udgivet af Museumsrådet for Vejle Amt i 1984, at "Vester Nebel er en ret langstrakt by, beliggende på et plateau med Donsøerne mod øst og Nebel Å mod vest. Bygaden er landevejen Kolding-Egtved. Vester Nebel var tidligere sognekommunens centrum med brugsforening (1874), skole, pogeskole og

friskole, forsamlingshus (1891) og andelsmejeri (1911). Langs bygaden ligger mange villaprægede huse fra århundredets begyndelse og enkelte håndværkergårde. Syd for Vester Nebel ligger Dybvadbro Station ved den nu nedlagte Troldhedebane. Vester Nebel er et

Vester Nebel set fra syd. Tegning af Thomas Jørgensen fra 1974, gengivet med tilladelse fra Per Jørgensen.

eksempel på en landsby, som omkring århundredskiftet har tiltrukket forskellige servicefunktioner, men en mere central placering i forhold til jernbanen havde sikkert givet den en egentlig stationsbyudvikling.”

Kommer man i dag kørende fra syd mod vest ad Koldingvej, passerer man den gamle Troldhedebanestation. Så går det op ad bakke – højt op – og så begynder man at kunne se ud over det lokale ”Lake District” – Sønderø Mose, Sønderø og Nørresø plus alle de små sumpområder – her er virkelig udsyn! Nu er der ikke langt til Vester Nebel, men først passerer vi lige Elkærholmvejen på venstre hånd. Elkærholm er en stor gård med skovområde ved Vester Nebel Å. Til højre for vejen vokser der i disse år et betragteligt boligkvarter ”Bakkedraget” op i et meget naturskønt område.

BYGMESTEREN OLE WALTHER

Så er vi ved Vester Nebel-skiltet i den sydlige ende af byen. Byen er vel i landsbymæssig forstand traditionel, men allerede her er der et par huse, der skiller sig ud. Det skyldes en bygmester, Ole Walther, der byggede flere smukke huse i Vester Nebel i den stil, der har fået betegnelsen ”Bedre Byggeskik”. Husene har mere karakter end mange af de parcelhuse, vi ser i dag.

Lars Peter Lund har i Egtved Museumsfornings medlemsblad for maj 2004 skrevet en beretning om Ole Martin Walther. Ole Walther stod i lære som murer hos sin far, Johan August Walther fra Tudvad Mark. Det var fra 1900-1904, derefter gik han i to år på Teknisk Skole i Kolding. I denne periode fik han et legat til at rejse på en 3 måneders

studietur til Tyskland. Derefter uddannede han sig videre på Teknisk Skole i Odense, og endelig tog han i 1908 ”på valsen” til Tyskland, Østrig, Schweiz, Italien og Frankrig. Hans dagbog, der er bevaret i familien, viser en meget opmærksom iagttager. Efter hjemkomsten tog han på Ågård Højskole, hvor han mødte Luise Olesen. Hun stammede fra en gård i Gesten og interesserede sig både for oldnordisk og fotografering.

Ole Walthers byggerier i Vester Nebel omfatter mejeriet i Vester Nebel, som han byggede sammen med broderen Filip, der også var murermester, i 1911. Til sig selv byggede han i 1912 en bolig på nuværende Koldingvej 48. En særlig bygning på grunden blev opført til cementstøberi, hvor der blev fremstillet mursten og kloakrør i cement. Direkte bagved støberiet lå en sandgrav. Der gik et tipvognsspor fra sandgraven til cementstøberiet. Udenfor lå en kalkgrav, hvor man selv læskede kalk.

Da han i 1917 var blevet gift med Luise, byggede han et nyt hus til familien, nuværende Koldingvej 52. Men Ole Walther blev kort efter brylluppet syg og måtte sidde i kørestol resten af sit liv. I begyndelsen af 1920'erne lod han opføre en lervarefabrik og ansatte pottemagere. Han selv stod for salg og regnskaber, mens hans kone i lastbil kørte rundt for at afsætte lervarerne. Fabrikken lå ved siden af huset helt ud til Koldingvej, og der stod med store bogstaver VESTER NEBEL LERVAREFABRIK. På lertøjet stod stemplet WALTHERS LERVAREFABRIK. Det var kander, fåde og skåle i stærke blå, brune og grønne farver med siksak-mønstre.

Ole Walther døde allerede i 1926, og hans kone førte cementstøberiet videre og i en

Ole Walther fotograferet ca. 1915. I baggrunden Vester Nebel Brugsforening og Forsamlingshuset.

Koldingvej i Vester Nebel, ca. 1940. Til venstre Vester Nebel Lervarefabrik, til højre kirken.

periode også lervarefabrikken, senere forpagtede hun den ud til en pottemager Rasmussen. Luise måtte supplere indtægterne fra fabrikkerne med forskelligt andet arbejde og udlejning af værelser, da hun havde tre børn at forsørge, Margrethe, Signe og Ebbe Walther. Sidstnævnte blev ingeniør, rejste i 1946 til Island og var der i seks år. Derefter kom han hjem og overtog bedriften. De to fabriksbygninger blev revet ned – kun en halv skorsten fra cementstøberiet står tilbage – der blev købt mere jord og hele området blev udlagt som naturområde. Ebbe Walther blev

ansat ved Teknisk Forvaltning i Kolding, og var i mange år leder af det lokalhistoriske arkiv i Vester Nebel. Mor og søn boede sammen, indtil hun som 87-årig kom på plejehjem i Lunderskov og senere døde. Ebbe Walther døde selv i 1988.

EN AFSTIKKER AD BAUNEHØJ

Skråt over for Ole Walthers hus, Koldingvej 52 løber en omfartsvej, Baunehøj, bag om kirken og hen til Donsvej. Landsbyens industri ligger her på begge sider af vejen. En sti

og en kørevej fører ud til Nørresø Allé, som også efterhånden er blevet til et større boligområde. De yderste huse ligger med fuld udsigt over Nørresø og med en mågepold i sin midte. Her er i tusindvis af hættemåger, der ankommer marts/april og flyver sydpå igen i juli/august, efter at de har ruget en masse unger ud.

KIRKEN OG KIRKEGÅRDEN

På højre hånd kommer så kirken – beskeden af udseende, men enkel og smuk, en rigtig landsbykirke fra romansk tid i 11-1200-tallet. Den passer godt til landsbyen, men den

er ikke stor, så den bliver hurtigt fyldt ved de større højtider, og når der er kirkekoncert.

Det ældste i kirken er en døbefont, romansk med glat kumme og lav fod. Altertavlen er af nyere dato. Det er et maleri af P. Møller fra Kolding fra 1889, der forestiller Kristus og Peter på søen. Der findes også en gammel fløjaltertavle over for indgangsdøren til selve kirkerummet. Den er fra ca. 1575 og åbnes ved særlige lejligheder. Den mest interessante af kirkens ejendele er vel nok den sengotiske prædikestol fra ca. 1560-70 med smalle hjørnesøjler, der indrammer ti lige store felter med forgyldt ornamentik. Kirken blev selvejende i 1930 efter at have

Nørresø med mågepold, 2007. Foto: Paul Frederiksen.

hørt under Elkærholm i ca. 100 år. Kirkegården er nydeligt anlagt, og den er blevet udvidet for et par år siden.

LÆNGERE OP AD GADEN

Vi går lidt længere frem ad "hovedgaden" og kommer til det eneste større sving i byen. Indtil for nogle år siden lå her en købmandsforretning, rimelig stor, når man betænker, at her også er en stor brugsforening. Den var ejet af en købmand Thorvald Oehlenschläger og hans hustru. De havde overtaget forretningen i 1959 og stoppede i 1992, hvorefter stedet blev solgt til beboelse. I dag er der musikstudie i de gamle butikslokaler.

Nu går vi over på den anden side af vejen, hvor henholdsvis en vej og en sti fører ned til et nyt boligkvarter, Åvænget, som ligger oven for Vester Nebel Å med frit udsyn til markerne og Jordrup Skov. En stejl skrænt går ned til åen, men den kan forceres ad en trætrappe, der munder ud ved vandværket, som er beliggende på Jordrupvejen, direkte ved åen.

Skråt over for føromtalt købmandsbutik, havde vi for år tilbage en lille cykelsmedforretning, og hvad han nu ellers gav sig af med den ældre mand, som selv bestemte, hvad han ville reparere. Gear og den slags moderne ting ville han helst ikke have med at gøre. Men han havde andre talenter. I sit udstillingsvindue havde han et skønsomt udvalg af "antikviteter", og sågar en lille brugt kakkelovn nåede jeg at købe af ham. Et hus derfra ligger vor gode bager med et kæmpeudvalg af brød og kager. Her havde bager Bertelsen bageri fra ca. 1920 til 1941. Herefter drev bagemester Svend Christensen bage-

riet frem til sin død i 1977. Sønnerne Sten og Hillerbert førte bageriet videre til 1987, hvorefter det kom på andre hænder.

SEVERIN JØRGENSEN OG VESTER NEBEL BRUGSFORENING

På hjørnet af Koldingvej og Jordrupvej er der et lille kønt anlæg med græs, lidt kulørte blomster ved sommertide, et par træer og buske. Det er et mindeanlæg for Severin Jørgensen (1842-1926). På en sokkel er der en buste af ham, skuende over på det sted, hvor hans gamle brugsforening lå. På busten står: *Danske Brugsforeninger rejste mindesmærke for deres bedste forkæmper*. Busten blev rejst kort efter hans død i 1926.

Vester Nebel Brugsforening blev oprettet i 1874. Det var otte år efter, at den første brugsforening i Thisted var blevet stiftet. Sigurd Mørk skriver i 100-års skriftet, at man startede i lejede lokaler, men allerede i 1875 besluttede man at opføre egen bygning på jord, man havde købt af Brugsforeningens regnskabsfører Marinus Jørgensen, en bror til bogtrykker Konrad Jørgensen i Kolding. Marinus Jørgensen opfordrede deres 3. bror, den 33-årige Severin Jørgensen, der på dette tidspunkt var brugsuddeler på Falster, til at blive uddeler i Vester Nebel, og med ham startede en uafbrudt udviklingsperiode, der også omfattede filialer i Starup, Ågård, Brakker og Lejrskov. Severin Jørgensen var initiativtager til den landsdækkende sammenlutning af brugsforeninger. Han var den første formand for Fællesforeningen for Danske Brugsforeninger (FDB) fra 1896-1913 og blev i 1921 valgt som æresmedlem af den internationale brugsbevægelsesbestyrelse.

FORSAMLINGSHUSET OG BRUGSEN VED BYENS TORV

Fra vort lille anlæg krydser vi Koldingvej for at kigge på det, som jeg kalder "byens torv", nemlig Forsamlingshuset og Brugsen med en stærk trafikeret parkeringsplads imellem. Her sker der noget – alle ugens dage.

Aase Juhl Madsen, der er formand i For-

samlingshuset, fortæller, at det blev bygget i 1891 og senere ombygget i 1927. I 1953 blev der bygget en forgang på, lavet en scene og muret røde sten omkring huset. Ud over forenings- og familiefester blev huset brugt til gymnastik. Der var også danseskole og biograf. Senere blev den lille sal bygget til. Det var ganske flot, at man med ca. 475 indbyggere i Vester Nebel kunne drive og vedligeholde huset kun med frivillig arbejdskraft. I 60erne og 70erne var der mange forsamlingshusfester, hvor byens borgere mødtes. Fastelavnsfest, forårsfester, høstfest, dilettant, revy og ikke mindst generalforsamlingen var et tilløbsstykke. Der blev holdt snefest i forbindelse med en snestorm, og der var fuldt hus. Det var virkelig et samlingssted for byens borgere. Det ændrede sig i 80erne og først i 90erne. Det var ikke længere "in" at være frivillig. Det blev nu bestyrelsen alene, der skulle tage sig af huset, og det blev til, at byens forskellige foreninger – Folkedansforeningen, Borgerforeningen, Pensionistforeningen – lejer sig ind med deres aktiviteter. Desuden er det populært at bruge Forsamlingshuset til familiefester.

Fra Forsamlingshuset krydser vi parkeringspladsen, som regel med mange biler, for at komme over til Brugsen. Forøvrigt kommer her på pladsen hver mandag en fiskemand fra Skærbæk. Han har fin søgning, og så er der jo også lejlighed til at få en lille sludder med de lokale beboere. På pladsen afholder KFUM spejderne hvert forår et kæmpemæssigt loppemarked, hvor Forsamlingshuset også er inddraget. Så det er jo en slags torv. Severin Jørgensen skuer fra sin sokkel ud over hele sceneriet.

Brugsforeningen er som ovenfor skrevet

stiftet i 1874, og i 1974 blev 100-året fejret på behørig vis. Gode tilbud i butikken. Forsamlingshuset var inddraget med gammelt brugsinteriør og ældre varer, som kunne købes, bl.a. klipfisk, lidt "gammelt" køkkengrej og den slags. Det var festligt.

Foreningen erhvervede i 1875 egen bygning, som udvidedes i 1883. I 1926 finder en større ændring sted, og det må være den bygning, som lå helt ud til Koldingvej. 1959 åbnedes ny selvbetjeningsbutik efter en større ombygning. Nok en modernisering i 1971, men senere er der sket yderligere moderniseringer med flere servicefunktioner, f.eks. udlevering af apotekervarer, posthus i 1983, blomsterbinding, fotokopiering osv. Det er af vital betydning i et lille samfund som vores, at vi har en nærbutik af denne slags.

NOGLE UDVALGTE HUSE

Næst efter Brugsen ligger der en større villa fra 1906. Delvis i to etager med hvidt træsprinkelværk helt op i kippen. Huset er nydeligt dekoreret i tidens stil, og det har et kønt vindfang med blyindfattede ruder, men de er ikke originale. Huset hedder "Karlsminde" og er den ejendom, som Severin Jørgensen byggede til sig selv. Så følger nok en ejendom, og så er vi fremme ved Ågårdvej. Nogle hundrede meter ud ad Donsvej går der en vej ind til højre. Det er Sødalen, hvor der i et flot bakkelandskab opføres nogle meget specielle villaer med udsigt til Nørresø.

Vi går over krydset. I den første ejendom, Koldingvej 23 boede smeden, "Smedeole" kaldet. Hans ejendom på hjørnet er i 1907 opført af bygmester Ole Walther. Stilen er karakteristisk og let genkendelig – meget

Vester Nebel Brugsforening, ca. 1970.

smuk. Let buet tag og mange specielle detaljer, men aldrig for meget. Der er et lidt sydlandsk præg over det. Det her beskrevne er beboelsen. En stenpikning forbinder denne med selve smedjen, som lå på Ågårdvej, men den blev brækket ned for år tilbage og genopført på den gamle Danebod Højskole (nu Efterskolen Strand) i Fynshav på Als. Sten, tegl og inventar blev nummereret og flyttet og genopført og virker nu som arbejdende museumssmedje.

Lidt længere henne ad Ågårdvej lå der en foderstofforretning etableret ca. 1935, men den er nu – i 2007 – under nedrivning for at give plads til nok et parcelhuskvarter. Over for denne grund ligger gården Karensminde, beskrevet i slægtsbogen om slægten Ravn. Marinus Jørgensen var født 3. april 1845 og bror til Severin Jørgensen. Han blev uddannet fra Jelling Seminarium i 1865 og blev den første forstander for Friskolen Karensminde i Vester Nebel fra 1869. Han var aktiv i sogneråd, skytteforening, brugsforening m.m., men døde allerede i 1878.

På hjørnet af Donsvej og Ågårdvej lå ind-

til for et par år siden byens fattiggård. Den havde været firelænget, men var nu nærmest faldefærdig, og ikke mange syntes vist om, at den var placeret her. Jeg syntes dog, den var smuk med sine rødkalkede mure og eternittage. Forfaldet kan jo også være smukt, men nu er den altså revet ned og fjernet, og der er bygget boliger i stedet for.

Tilbage til Koldingvej – stadig på højre side – ligger det gamle mejeri, opført i 1911 og lukket i 1966. Det består af en hovedbygning ud mod vejen, forskellige bygninger bag ved og en bestyrerbolig med lidt have foran. En tid efter lukningen af mejeriet blev der fremstillet sodavand i hovedbygningen, en overgang også ost fra en af bagbygningerne. Der blev senere vaskeri, grillbar og døgnkiosk. En bønnespirefabrik, Grønne Mølle, startede i lejede lokaler, men i 1994 købte de det gamle mejeri. Det er så vidt vides en succes med 10-15 medarbejdere.

Lidt længere fremme kommer vi til et nyere beboelseskvarter, Krohaven. Så giver det vel sig selv, at her har ligget en kro, hvad

der også har. Den blev brækket ned i 1994 tilsyneladende uden større opstandelse. Der var en lang, hvid længe med parkeringsplads foran ud mod vejen og en ældre have på den anden side af bygningen. Nedslidt, ude som inde. Nå, søgningen var måske heller ikke så stor mere. Det var jo ikke det mest moderne sted – men maden, hvis man ellers kunne få noget, var rigtig god og solid. Kromutter, Kis Brødsgaard, lavede velsmagende mad, der blev serveret af en legendarisk tjener Jon. Alt virkede solidt og velfungerende, hvis man ellers var set an og godkendt, ellers kunne man bare gå igen. Servering enten i slyngelstuen eller i et par dagligstuerum à la 1930'erne. Pensionister spiste dagligt varm mad i slyngelstuen. Man sorterede sine kunder. Vi er nogle, der savner atmosfæren, selv om det selvfølgelig ikke var det "hotteste", men samlingsstedet var der.

Et par beboelser efter kroen lå i en periode slagter Ravn. Det var en mindre slagterbutik med tilknyttet røgeri. Forretningen ophørte i 1968.

Karlsminde bygget i 1906 til Severin Jørgensen. Foto fra 1952.

Koldingvej 23 opført af Ole Walther i 1907.

Vester Nebel Kro, ca. 1960.

Så er vi fremme ved Donsvej, som strækker sig herfra og gennem Ågårdvej-krydset og videre til Dons et par kilometer borte. Et par hundrede meter ind ad Donsvej går der en vej, Tjørnehøj, op til venstre. Den har mange sideveje til højre og venstre, og hele området udgør det største samlede villakvarter i Vester Nebel. De fleste af sidevejene til højre fører ud til et usædvanligt flot udsigtspunkt, hvor man kan se til Ågård og Brakker Skov. På dette sted tænder vi forøvrigt hvert år Sct. Hans bål.

Tilbage til krydset Koldingvej-Donsvej. Her ligger Krügers Gaard, som i 2006 blev ombygget til byens nye og tiltrængte børnehave. Den gamle børnehave bliver beskrevet i forbindelse med idrætspladsen på Bavnehøj. Her yderst i den nordre ende af Vester Nebel, lige over for børnehaven, ligger også skolen og biblioteket.

VESTER NEBEL SKOLE

Claus Moe, skoleinspektør på Vester Nebel Skole 1972-2002, fortæller, at skolen, der fra

1785 lå ved Vester Nebel Kirke, siden 1821 har ligget på det nuværende sted. Først i det tidligere husmandssted indtil det brændte i 1848. Så byggedes en ny skole med klasselokale og lærerbolig. Huset eksisterer ikke mere. I 1887 opførtes en ny skolebygning sydøst for den gamle ud mod Koldingvej. Bygningen eksisterer stadig og rummer i dag musikundervisningen. I 1925 blev der opført en ny bygning med lærerbolig og et klasseværelse. I dag er det skolens og byens bibliotek og edb-lokale. I 1939 opførtes en vinkelbygning, der forbandt de to gamle skolebygninger. Den udvidede skole, der nu kaldtes Vester Nebel Centralskole, fik hermed yderligere tre klasselokaler og en gymnastiksal. Denne bygning var tegnet af arkitekt Sigurd Madsen, Kolding. I 1950'erne og 1960'erne skete mindre bygningsændringer, men i 1975 opførtes endnu en skolebygning mod sydvest med to klasselokaler. Flere bygningsændringer fulgte i de følgende 25 år, indtil den store tilbygning på 1000 m² blev bygget i 2000/2001, der gjorde plads til indskolingen til og med 3. klasse samt skolefritidsordningen.

Vester Nebel Skole ca. 1960.

Luftfoto af Vester Nebel fra 1955.

TILBAGE IGEN

Nu er vi så på den anden side af Koldingvej og sætter kursen mod "centrum" igen. På denne side af vejen er der næsten udelukkende beboelsesejendomme fra forskellige perioder – mest måske fra 1920-1930 med enkelte undtagelser, bl.a. en smuk stråtækt ejendom på hjørnet af en sandvej, som fører

ned til åen og et velholdt ørredbrug, som er beliggende her. Isfuglen kan ses her, hvis man er der på det rigtige tidspunkt.

En vej – Nytoft – går ind til højre ca. midt på strækningen. Her har været en filial af den daværende Aktivbank, men nu er det eneste erhverv her en dame/herre frisørsalon. Ellers villaer. Et roligt kvarter midt i byen. Lidt længere fremme går Alleen og

Idylen fra – en lidt spændende del af byen, synes jeg. Et par beboelser mere, og vi er igen fremme ved Jordrupvej og Severin Jørgensen.

Byens idrætsplads ligger i gode omgivelser på Baunehøj – store, fine arealer med fodboldbaner, tennisbaner, petanguebaner osv. Her er klubhus for idrætten i en træpavillon og "Oasen", hvor børnehaven tidligere havde til huse, inden den blev flyttet til nye og bedre omgivelser over for skolen. Denne pavillon er nu overtaget af "brugerne". Alle os over de tres kan disponere over nogle lokaler, som ved frivillig hjælp er gjort meget fint i stand med bordtennis, billard, mødelokaler, køkkenfaciliteter osv. Muligheder for samvær, der ikke går ind på Forsamlingshusets område. Denne bygning huser også byens lokalarkiv. Byens dagplejemødre bruger også faciliteterne et par gange om ugen.

Hele området omkring Vester Nebel er meget naturskønt og indbyder absolut til kortere eller længere trave- eller cykelture. Fra den gamle idrætsplads ved skolen og om til Elkærholm, Nørresø rundt, højderne og skoven ved Tjørnehøj.

Naturen omkring Vester Nebel er meget afvekslende, og ikke langt væk har vi så den dejlige Jordrup Skov, som vi bedst nærmer os ad Sparkærvej lidt nordvest for byen.

I en tid, hvor vi hører meget om landsbyer, der nærmest dør ud pga. butikslukninger, svigtende tilslutning til lokale arrangementer osv., så kan det ikke siges om Vester Nebel. Der flytter mange unge mennesker hertil med deraf følgende børn til børnehave og skole. Her er de faciliteter, vi har brug for, her er ikke så lidt industri, stadig mange for- eninger. Det er en levende landsby!

KILDER:

Hans Kruse Pedersen: Landsbyer og bygningsmiljøer i Vejle Amt, Museumsrådet for Vejle Amt, Vejle Amtskommune, Forvaltningen for Teknik og Miljø, 1984.

Lars Peter Lund: En bygmester og hans familie i V. Nebel, Egtved Museumsforening, Højvang, medlemsblad maj 2004.

Marie Bachmann: Vester Nebel Kirke, udateret.

Trap Danmark, 5. udgave, Vejle Amt 1964 bd. VIII s. 1212.

Sigurd Mørk: Vester Nebel Brugsforening 1874-1974.

Jens Peter Harbo: Stamtavle over slægten Ravn fra den nordlige del af Koldingegnen, Kolding 1918.

Beretning fra Aase Juhl Madsen om Forsamlingshuset.

Beretning fra Margrethe Walther om hendes familie.

Oplysninger fra tidl. skoleinspektør Claus Moe vedr. Vester Nebel Skole.

Stor hjælp fra Lokalthistorisk Arkiv i Vester Nebel ved Mette Brødsgaard og Henning Neve Larsen, der også har udlånt fotografierne.